

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2013*

«REACH — Μεταβατικά μέτρα όσον αφορά τους περιορισμούς στην παραγωγή, τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση καδμίου και ενώσεών του — Παράρτημα XVII του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 — Περιορισμοί στη χρήση χρωστικών καδμίου στις πλαστικές ύλες — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ανάλυση των κινδύνων»

Στην υπόθεση T-456/11,

International Cadmium Association (ICdA), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

Rockwood Pigments (UK) Ltd, με έδρα το Stoke-on-Trent (Ηνωμένο Βασίλειο),

James M Brown Ltd, με έδρα το Stoke-on-Trent,

εκπροσωπούμενες αρχικώς από τους K. Van Maldegem και R. Cana, δικηγόρους, και στη συνέχεια από τον R. Cana,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους P. Oliver και E. Manhaeve, επικουρούμενους από την K. Sawyer, barrister, και στη συνέχεια από τους P. Oliver και E. Manhaeve,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΕ) 494/2011 της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) όσον αφορά το παράρτημα XVII (κάδμιο) (ΕΕ L 134, σ. 2), στο μέτρο που περιορίζει τη χρήση χρωστικών καδμίου σε πλαστικές ύλες πέραν εκείνων για τις οποίες η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του κανονισμού 494/2011,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο, κατά τη διάσκεψη, από τους A. Dittrich (εισηγητή), πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białecka και M. Prek, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 27ης Ιουνίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η πρώτη προσφεύγουσα, International Cadmium Association (ICdA), είναι διεθνής ένωση μη κερδοσκοπικού σκοπού εγκατεστημένη στο Βέλγιο. Τα μέλη της είναι παραγωγοί, καταναλωτές, μεταποιητές και φορείς ανακυκλώσεως καδμίου και ενώσεών του. Κατά το καταστατικό της, αποστολή της είναι η προώθηση των συμφερόντων της βιομηχανίας καδμίου, συμπεριλαμβανομένης της εκπροσώπησης των μελών της ενώπιον οποιουδήποτε ιδιωτικού ή δημοσίου οργανισμού και ενώπιον οποιασδήποτε εθνικής ή διεθνούς αρχής. Η δεύτερη και η τρίτη προσφεύγουσα, Rockwood Pigments (UK) Ltd και James M Brown Ltd, είναι εταιρίες μέλη της ICdA. Η κύρια δραστηριότητά τους συνίσταται στην παρασκευή, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στην πώληση τόσο εντός της Ένωσης όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο χρωστικών καδμίου, ήτοι πορτοκαλί θειοσεληνιούχου καδμίου (αριθ. CAS 1256-57-4), ερυθρού θειοσεληνιούχου καδμίου (αριθ. CAS 58339-34-7) και θειούχου ψευδαργύρου καδμίου (αριθ. CAS 8048-07-5).
- 2 Το κάδμιο (αριθ. CAS 7440-43-9) είναι έλασσον μεταλλικό στοιχείο που απαντάται στο περιβάλλον προερχόμενο από φυσικές πηγές, από διαδικασίες όπως η διάβρωση ή η λείανση βράχων και εδαφών ή από ειδικά φαινόμενα όπως οι πυρκαγιές δασών ή οι ηφαιστειακές εκρήξεις. Η ουσία αυτή παράγεται για εμπορικούς σκοπούς, κυρίως ως παραπροϊόν παραγωγής ψευδαργύρου και, σε μικρότερο βαθμό, χαλκού και μολύβδου. Για ορισμένες από τις εκούσιες χρήσεις του, το μεταλλικό κάδμιο μεταλλάσσεται ή μετατρέπεται σε ενώσεις καδμίου. Οι χρωστικές καδμίου αποτελούν σταθερές ανόργανες χρωστικές ουσίες που μπορούν να παραχθούν σε μια γκάμα έντονων χρωμάτων πορτοκαλί, ερυθρού, κίτρινου ή καφέ. Οι χρωστικές αυτές χρησιμοποιούνται σε πλαστικά προϊόντα.
- 3 Το κάδμιο έχει ταξινομηθεί μεταξύ των καρκινογόνων, μεταλλαξιογόνων και τοξικών για την αναπαραγωγή ουσιών με την οδηγία 2004/73/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, για εικοστή ένατη φορά, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ L 152, σ. 1). Η ταξινόμηση αυτή υιοθετήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ L 353, σ. 1).
- 4 Στις 27 Ιουλίου 1976, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε την οδηγία 76/769/ΕΟΚ, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 178). Με την οδηγία 91/338/ΕΟΚ, της 18ης Ιουνίου 1991, για τη δέκατη τροποποίηση της οδηγίας 76/769 (ΕΕ L 186, σ. 59), το Συμβούλιο περιόρισε τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση του καδμίου και των ενώσεών του, με αποτέλεσμα να απαγορεύεται η χρήση τους, μεταξύ άλλων, για τον χρωματισμό των τελικών προϊόντων που παρασκευάζονται με βάση τις ουσίες και τα παρασκευάσματα που απαριθμούνται στην οδηγία 91/338 και για τη σταθεροποίηση των τελικών προϊόντων που απαριθμούνται εξαντλητικά και τα οποία παρασκευάζονται με βάση τα πολυμερή και συμπολυμερή χλωριούχου βινυλίου (PVC).
- 5 Στις 23 Μαρτίου 1993, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 793/93 για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (ΕΕ L 84, σ. 1). Κατά το άρθρο 8 του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όφειλε, μετά από διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη, να καταρτίζει τακτικά πίνακες ουσιών ή ομάδων ουσιών προτεραιότητας, που απαιτούσαν

ιδιαίτερη προσοχή λόγω των πιθανών παρενεργειών τους στον άνθρωπο και το περιβάλλον. Δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού αυτού, για κάθε ουσία περιλαμβανόμενη στους πίνακες προτεραιότητας, έπρεπε να οριστεί ένα κράτος μέλος ως υπεύθυνο για να αξιολογεί τους κινδύνους που συνεπαγόταν η εν λόγω ουσία για τον άνθρωπο και το περιβάλλον, καθώς και, ενδεχομένως, για να προτείνει μια στρατηγική για τον περιορισμό των κινδύνων αυτών, συμπεριλαμβάνουσα μέτρα ελέγχου ή/και προγράμματα επιτηρήσεως.

- 6 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 143/97 της Επιτροπής, της 27ης Ιανουαρίου 1997, για τον τρίτο πίνακα ουσιών προτεραιότητας που προβλέπονται στον κανονισμό 793/93 (ΕΕ L 25, σ. 13), το κάδμιο και το οξειδίο του καδμίου (αριθ. CAS 1306-19 0) περιελήφθησαν στον πίνακα αυτό, υπεύθυνο δε για την αξιολόγηση των ουσιών αυτών ορίστηκε το Βασίλειο του Βελγίου.
- 7 Τον Σεπτέμβριο του 1998, ολοκληρώθηκε η έκθεση με τίτλο «Αξιολόγηση των κινδύνων για την υγεία και το περιβάλλον που συνδέονται με το κάδμιο που περιέχεται σε ορισμένα προϊόντα και των αποτελεσμάτων των πρόσθετων περιορισμών στη χρήση και εμπορία του», την οποία κατάρτισε για την Επιτροπή γραφείο συμβούλων εγκατεστημένο στο Ηνωμένο Βασίλειο (στο εξής: έκθεση του 1998).
- 8 Με γνωμοδότηση του 1999, η επιστημονική επιτροπή για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον, που συστάθηκε σύμφωνα με την απόφαση 97/579/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 1997, για τη σύσταση επιστημονικών επιτροπών στον τομέα της υγείας των καταναλωτών και της ασφάλειας των τροφίμων (ΕΕ L 237, σ. 18), διατυπώθηκαν επικρίσεις κατά της εκθέσεως του 1998. Προς απάντηση στις επικρίσεις αυτές, η Επιτροπή παρήγγειλε έκθεση με τίτλο «Οι κίνδυνοι για την υγεία και το περιβάλλον που συνδέονται με τη χρήση του καδμίου ως χρωστικής ουσίας ή ως σταθεροποιητή στα πολυμερή και την επένδυση μεταλλικών επιφανειών» που καταρτίστηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2000 από άλλο γραφείο συμβούλων εγκατεστημένο στο Ηνωμένο Βασίλειο (στο εξής: έκθεση του 2000). Η έκθεση του 2000 αποτέλεσε αντικείμενο γνωμοδοτήσεως της επιστημονικής επιτροπής για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον που εκδόθηκε στις 30 Οκτωβρίου 2001.
- 9 Η έκθεση της Ένωσης σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων που συνδέονται με το κάδμιο και το οξειδίο του καδμίου, που καταρτίστηκε από το Βασίλειο του Βελγίου και της οποίας το μέρος I, που αφορά το περιβάλλον, αποτέλεσε το αντικείμενο γνωμοδοτήσεως της επιστημονικής επιτροπής για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον της 28ης Μαρτίου 2004, δημοσιεύθηκε το 2007. Η έκθεση αυτή περιείχε πορίσματα σχετικά με την ανάγκη περιορισμού των κινδύνων όσον αφορά την έκθεση του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας στο κάδμιο και το οξειδίο του καδμίου.
- 10 Κατόπιν της δημοσιεύσεως της εκθέσεως της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων, η Επιτροπή εξέδωσε, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 793/93, τη σύσταση της 29ης Μαΐου 2008, για μέτρα περιορισμού των κινδύνων από τις ουσίες: κάδμιο και οξειδίο του καδμίου (ΕΕ L 156, σ. 22), καθώς και την ανακοίνωση σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολογήσεως των κινδύνων και τις στρατηγικές περιορισμού των κινδύνων από τις ουσίες: κάδμιο και οξειδίο του καδμίου (ΕΕ 2008, C 149, σ. 6). Όσον αφορά τους συνδεδεμένους με το κάδμιο και το οξειδίο του καδμίου κινδύνους για τους εργαζομένους, η Επιτροπή συνέστησε, με την εν λόγω ανακοίνωση, να θεσπιστούν, μεταξύ άλλων, οριακές τιμές επαγγελματικής εκθέσεως. Όσον αφορά τους κινδύνους που ενέχει το κάδμιο για τους καταναλωτές, η Επιτροπή συνέστησε, με την ανακοίνωση αυτή, να εξεταστεί το ενδεχόμενο επιβολής, στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769, περιορισμού για την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση ράβδων συγκολλησεως και κοσμημάτων που περιέχουν κάδμιο. Όσον αφορά τους συνδεδεμένους με το κάδμιο και το οξειδίο καδμίου κινδύνους για τους ανθρώπους που εκτίθενται μέσω του περιβάλλοντος, η Επιτροπή συνέστησε να εξεταστεί το ενδεχόμενο αναθεωρήσεως των οριακών τιμών συγκεντρώσεως καδμίου και οξειδίου του καδμίου στα τρόφιμα, να καθοριστεί οριακή τιμή συγκεντρώσεως καδμίου στα μείγματα/φύλλα καπνού και να καθοριστούν μέγιστες τιμές συγκεντρώσεως καδμίου και οξειδίου του καδμίου για τα λιπάσματα.

- 11 Ο κανονισμός 793/93 και η οδηγία 76/769 καταργήθηκαν αναδρομικώς από 1ης Ιουνίου 2008 και από 1ης Ιουνίου 2009, αντιστοίχως, δυνάμει του άρθρου 139 του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45 και για την κατάργηση του κανονισμού 793/93 και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769 και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396, σ. 1).
- 12 Δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 552/2009 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 2009, για την τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006 (ΕΕ L 164, σ. 7), οι περιορισμοί της κυκλοφορίας του καδμίου και των ενώσεών του στην αγορά και της χρήσεώς τους, που είχαν αρχικά θεσπιστεί με την οδηγία 91/338, μεταφέρθηκαν στο παράρτημα XVII του κανονισμού 1907/2006, το οποίο περιέχει τους περιορισμούς στην παραγωγή, τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση ορισμένων επικίνδυνων ουσιών, παρασκευασμάτων και προϊόντων.
- 13 Το άρθρο 137, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006 περιέχει μεταβατικά μέτρα. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι, έως την 1η Ιουνίου 2010, η Επιτροπή εκπονεί, εάν χρειαστεί, σχέδιο τροποποίησης του παραρτήματος XVII σύμφωνα με οποιαδήποτε αξιολόγηση κινδύνου και συνιστώμενη στρατηγική για τη μείωση των κινδύνων η οποία έχει θεσπιστεί σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 793/93, στον βαθμό που περιλαμβάνει προτάσεις για επιβολή περιορισμών σύμφωνα με τον τίτλο VIII του κανονισμού 1907/2006 αλλά για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί απόφαση δυνάμει της οδηγίας 76/769.
- 14 Τον Μάιο του 2010, η Επιτροπή εκπόνησε, όσον αφορά το κάδμιο, σχέδιο τροποποίησης του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006, το οποίο υποβλήθηκε στις αρμόδιες αρχές για τους κανονισμούς 1907/2006 και 1272/2008 τον Ιούνιο του 2010 και κοινοποιήθηκε στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ), σύμφωνα με τη Συμφωνία του ΠΟΕ σχετικά με τα τεχνικά εμπόδια στο εμπόριο, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της Συμφωνίας για τον ΠΟΕ, και η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση 94/800/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθόσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ L 336, σ. 1). Αυτό το σχέδιο τροποποίησης περιείχε εξαντλητικό κατάλογο των πλαστικών υλών για τις οποίες ίσχυε περιορισμός όσον αφορά τη χρήση του καδμίου και των ενώσεών του.
- 15 Στις 21 Οκτωβρίου 2010, αυτό το σχέδιο τροποποίησης αποτέλεσε αντικείμενο ανακοινώσεως του Φόρουμ Ανταλλαγής Πληροφοριών σχετικά με τον έλεγχο εφαρμογής του κανονισμού 1907/2006, που προβλέπεται από το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού αυτού και το οποίο συντονίζει ένα δίκτυο των αρχών των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.
- 16 Στις 5 Νοεμβρίου 2010, η Επιτροπή υπέβαλε στη συσταθείσα δυνάμει του άρθρου 133, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006 επιτροπή ένα τροποποιημένο κείμενο του σχεδίου τροποποίησης του παραρτήματος XVII του εν λόγω κανονισμού όσον αφορά το κάδμιο. Σύμφωνα με το κείμενο αυτό, το οποίο συζήτησε η επιτροπή αυτή κατά τη συνεδρίαση της 25ης Νοεμβρίου 2010, οι προτεινόμενοι περιορισμοί δεν αφορούσαν πλέον τη χρήση του καδμίου και των ενώσεών του μόνον σε ορισμένες πλαστικές ύλες, αλλά ίσχυαν για όλες τις πλαστικές ύλες.
- 17 Στις 20 Μαΐου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 494/2011 που τροποποιούσε τον κανονισμό 1907/2006 όσον αφορά το παράρτημα XVII (κάδμιο) (ΕΕ L 134, σ. 2, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός) και ο οποίος συνοδευόταν από ανάλυση των επιπτώσεων φέρουσα την ίδια ημερομηνία. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός είχε εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο του 2, δεύτερο εδάφιο, από τις 10 Ιανουαρίου 2012. Με το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η καταχώριση

23 του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006 τροποποιήθηκε. Κατόπιν της τροποποίησης αυτής, το κάδμιο και οι ενώσεις του δεν μπορούσαν πλέον να χρησιμοποιούνται στα μείγματα και τα αντικείμενα που παράγονται από συνθετικά οργανικά πολυμερή (στο εξής: πλαστικές ύλες), με εξαίρεση τα αντικείμενα τα οποία, για λόγους ασφάλειας, χρωματίζονται με μείγματα περιέχοντα κάδμιο.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Αυγούστου 2011, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 19 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Μαΐου 2012, η Επιτροπή διαβίβασε σχέδιο κανονισμού για την τροποποίηση της καταχωρίσεως 23 του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006 το οποίο είχε εγκρίνει και ανέφερε ότι, από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος αυτού του σχεδίου, οι προσφεύγουσες δεν θα είχαν πλέον έννομο συμφέρον προς άσκηση προσφυγής. Με επιστολή που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Ιουλίου 2012, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί του εγγράφου αυτού.
- 20 Στις 18 Σεπτεμβρίου 2012, η Επιτροπή, βάσει του σχεδίου αυτού, εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 835/2012 για την τροποποίηση του κανονισμού 1907/2006, όσον αφορά το παράρτημα XVII (κάδμιο) (ΕΕ L 252, σ. 1).
- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Οκτωβρίου 2012, οι προσφεύγουσες υποστήριξαν ότι διατηρούσαν έννομο συμφέρον και μετά την έκδοση του κανονισμού 835/2012.
- 22 Με επιστολή που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Φεβρουαρίου 2013, οι προσφεύγουσες ζήτησαν να περιληφθούν στη δικογραφία δύο νέα αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά το έννομο συμφέρον τους μετά την έκδοση του κανονισμού 835/2012, ήτοι δύο έγγραφα του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), σχετικά με την κίνηση διαδικασίας επιβολής περιορισμών, δυνάμει του άρθρου 69 του κανονισμού 1907/2006, όσον αφορά τη χρήση του καδμίου και των ενώσεών του στις πλαστικές ύλες. Με απόφαση του προέδρου του εβδόμου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Φεβρουαρίου 2013, το αίτημα αυτό έγινε δεκτό. Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2013, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της επιστολής της 11ης Φεβρουαρίου 2013.
- 23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.
- 24 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει διάφορα έγγραφα και της έθεσε γραπτή ερώτηση. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς τα ανωτέρω εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 25 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 27ης Ιουνίου 2013.
- 26 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο μέτρο που περιορίζει τη χρήση χρωστικών καδμίου στις πλαστικές ύλες πέραν εκείνων για τις οποίες η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του εν λόγω κανονισμού·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

27 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κηρύξει την προσφυγή αβάσιμη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του εννόμου συμφέροντος των προσφευγουσών

28 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος των προσφευγουσών. Κατ' αυτή, οι προσφεύγουσες απώλεσαν κάθε έννομο συμφέρον μετά τη θέση του κανονισμού 835/2012 σε ισχύ. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός αυτός επανεισάγει τους περιορισμούς σχετικά με τις ενώσεις καδμίου που χρησιμοποιούνται ως χρωστικές όπως αυτοί ίσχυαν πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού, με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία της ενάρξεως της εφαρμογής του προσβαλλομένου κανονισμού. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή υποστήριξε επίσης ότι οι προσφεύγουσες δεν έχουν έννομο συμφέρον στο μέτρο που το αίτημα ακύρωσεως αφορούσε άλλες χρωστικές καδμίου πλην του πορτοκαλί θειοσεληνιούχου καδμίου, του ερυθρού θειοσεληνιούχου καδμίου και του θειούχου ψευδαργύρου καδμίου. Συγκεκριμένα οι τρεις αυτές χρωστικές καδμίου είναι οι μόνες τις οποίες παρασκευάζουν η δεύτερη και η τρίτη προσφεύγουσα.

29 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής, ιδίως δε το ζήτημα της ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, περιλαμβάνονται μεταξύ των λόγων απαραδέκτου δημοσίας τάξεως, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της πράξεως την οποία προσβάλλει (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2009, T-299/05, Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2009, σ. II-565, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

30 Κατά πάγια νομολογία, το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του αντικειμένου της προσφυγής, να υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεώς της, άλλως η προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη. Το έννομο συμφέρον πρέπει να διατηρείται έως την έκδοση της δικαστικής απόφάσεως, άλλως καταργείται η δίκη, πράγμα που προϋποθέτει ότι η προσφυγή μπορεί, με το αποτέλεσμα της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Απριλίου 2008, C-373/06 P, C-379/06 P και C-382/06 P, Flaherty κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-2649, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και ότι αυτός δικαιολογεί ενεστώσ και γεγενημένο συμφέρον στην ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως (βλ. απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουνίου 2009, T-269/03, Socratec κατά Επιτροπής, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

31 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι στον προσφεύγοντα εναπόκειται να αποδείξει το έννομο συμφέρον του, το οποίο αποτελεί την πρώτη και βασική προϋπόθεση για την άσκηση κάθε ένδικου βοηθήματος (διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Δικαστηρίου της 31ης Ιουλίου 1989, 206/89 R, S κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2841, σκέψη 8, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2005, T-141/03, Sniace κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1197, σκέψη 31).

- 32 Πρώτον, όσον αφορά το συμφέρον των προσφευγουσών, κατά το στάδιο της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, στην ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού στο μέτρο που αφορά άλλες χρωστικές καδμίου πλην των τριών που παρασκευάζουν η δεύτερη και η τρίτη προσφεύγουσα, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι προσφεύγουσες δεν επικαλέστηκαν κανένα στοιχείο από το οποίο να συνάγεται ότι η ακύρωση αυτή θα τους προσπόριζε όφελος. Πράγματι, όσον αφορά τις λοιπές αυτές χρωστικές, οι προσφεύγουσες προέβαλαν έννομο συμφέρον συνιστάμενο, κατ' ουσίαν, στο ότι δεν μπορούσε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να παρασκευάσουν η δεύτερη και η τρίτη προσφεύγουσα στο μέλλον και άλλες χρωστικές καδμίου πλην του πορτοκαλί θειοσεληνιούχου καδμίου, του ερυθρού θειοσεληνιούχου καδμίου και του θειούχου ψευδαργύρου καδμίου. Όμως, εφόσον η εκ μέρους των προσφευγουσών αυτών παραγωγή χρωστικών καδμίου πέραν των τριών προμνημονευθεισών είναι καθαρά υποθετική, οι δε προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα σχετικό αποδεικτικό στοιχείο, οι εν λόγω προσφεύγουσες δεν έχουν ενεστώς και γεγεννημένο συμφέρον στην ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού στο μέτρο που αυτός αφορά χρωστικές καδμίου πέραν των τριών που παρασκευάζουν η δεύτερη και η τρίτη προσφεύγουσα. Συνεπώς, στο στάδιο αυτό, η υπό κρίση προσφυγή δεν μπορεί να κριθεί παραδεκτή παρά μόνον στο μέτρο που αφορά μόνον το πορτοκαλί μικτού θειοσεληνιούχου καδμίου, το ερυθρό μικτού θειοσεληνιούχου καδμίου και τον θειούχο ψευδάργυρο καδμίου (στο εξής: επίμαχες χρωστικές καδμίου).
- 33 Δεύτερον, όσον αφορά τη φερόμενη απώλεια του εννόμου συμφέροντος λόγω της θέσεως του κανονισμού 835/2012 σε ισχύ, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι ο κανονισμός αυτός δεν προβλέπει την κατάργηση του προσβαλλομένου κανονισμού. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι διατηρούν έννομο συμφέρον διότι, αφενός, η ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού ασκεί επιρροή όσον αφορά τυχόν περιορισμό της χρήσεως καδμίου τον οποίο θα θεσπίσει στο μέλλον η Επιτροπή και, αφετέρου, η διαπίστωση του παρανόμου χαρακτήρα του προσβαλλομένου κανονισμού χρησιμεύει ως βάση για την άσκηση αγωγής αποζημιώσεως.
- 34 Από τη νομολογία προκύπτει ότι ένας προσφεύγων μπορεί να διατηρεί το έννομο συμφέρον του για την ακύρωση πράξεως κοινοτικού οργάνου, αφενός, προς αποτροπή του ενδεχομένου επαναλήψεως της προβαλλομένης πλημμέλειας στο μέλλον (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2007, C-362/05 P, Wunenburger κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. I-4333, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και, αφετέρου, προς διαπίστωση, από τον δικαστή της Ένωσης, παρανομίας που διαπράχθηκε σε βάρος του, οπότε η διαπίστωση αυτή μπορεί να αποτελέσει τη βάση τυχόν αγωγής αποζημιώσεως, με σκοπό την πρόσφορη αποκατάσταση της προκληθείσας με την προσβαλλόμενη πράξη ζημίας (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 5ης Μαρτίου 1980, 76/79, Könecke Fleischwarenfabrik κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/I, σ. 349, σκέψεις 8 και 9, και της 31ης Μαρτίου 1998, C-68/94 και C-30/95, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1375, σκέψη 74, καθώς και προμνησθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου, σκέψη 53).
- 35 Χωρίς να είναι απαραίτητο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί της διατηρήσεως εννόμου συμφέροντος προς αποτροπή του ενδεχομένου επαναλήψεως της προβαλλομένης πλημμέλειας στο μέλλον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες διατηρούν τουλάχιστον συμφέρον ως βάση για ενδεχόμενη άσκηση αγωγής αποζημιώσεως.
- 36 Πράγματι, πρώτον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η διαφορά διατηρεί το αντικείμενό της καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν καταργήθηκε τυπικώς από την Επιτροπή (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 34 απόφαση Wunenburger κατά Επιτροπής, σκέψη 48, και προμνησθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adeptech Precision κατά Συμβουλίου, σκέψη 47).
- 37 Δεύτερον, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η ανάκληση, με τον κανονισμό 835/2012, αναδρομικώς από την ημερομηνία εφαρμογής του προσβαλλομένου κανονισμού, των περιορισμών όσον αφορά τις επίμαχες χρωστικές καδμίου οι οποίοι εισήχθησαν με τον δεύτερο αυτό κανονισμό δεν συνεπάγεται, αφεαυτής, υποχρέωση του δικαστή της Ένωσης να καταργήσει τη δίκη λόγω ελλείψεως αντικειμένου ή λόγω

ελλείψεως εννόμου συμφέροντος κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 34 απόφαση Wunenburger κατά Επιτροπής, σκέψη 47). Η ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού ο οποίος έχει ήδη εφαρμοστεί είναι πάντα ικανή να προσπορίσει όφελος στις προσφεύγουσες, έστω και αν οι επίμαχοι περιορισμοί, που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό αυτόν, ανακλήθηκαν εν τω μεταξύ αναδρομικώς από την ημερομηνία εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού. Πράγματι, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρήγαγε ενδεχομένως έννομα αποτελέσματα την περίοδο κατά την οποία ρύθμιζε τα των περιορισμών στη χρήση των επιμάχων χρωστικών καδμίου, ήτοι από τον χρόνο ενάρξεως της εφαρμογής του στις 10 Δεκεμβρίου 2011 έως την έναρξη της ισχύος του κανονισμού 835/2012, στις 19 Σεπτεμβρίου 2012 (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Ιουνίου 2013, C-183/12 P, Ayadi κατά Επιτροπής, σκέψη 79, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 1999, T-102/96, Gencor κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-753, σκέψη 41).

- 38 Τρίτον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, ο προσβαλλόμενος κανονισμός απαγόρευε τη χρήση των επίμαχων χρωστικών καδμίου στα μείγματα και στα αντικείμενα που παράγονται από όλες τις πλαστικές ύλες, πλην των αντικειμένων τα οποία, για λόγους ασφάλειας, είναι χρωματισμένα με μείγματα περιέχοντα κάδμιο. Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες διατηρούν έννομο συμφέρον στη διαπίστωση του μερικώς παρανόμου χαρακτήρα του προσβαλλομένου κανονισμού διότι, αφενός, η διαπίστωση αυτή θα δεσμεύει τον δικαστή της Ένωσης σε περίπτωση ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως και, αφετέρου, θα μπορεί να αποτελέσει τη βάση τυχόν εξωδικαστικής διαπραγματεύσεως μεταξύ της Επιτροπής και των προσφευγουσών για την αποκατάσταση της ζημίας που αυτές ισχυρίζονται ότι υπέστησαν (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 29 απόφαση Shanghai Excell M&E Enterprise και Shanghai Adepteck Precision κατά Συμβουλίου, σκέψεις 54 και 55).
- 39 Βάσει των προεκτεθεισών σκέψεων, πρέπει να συναχθεί ότι οι προσφεύγουσες διατηρούν, μετά την έκδοση του κανονισμού 835/2012, έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός περιορίζει τη χρήση των επίμαχων χρωστικών καδμίου σε πλαστικές ύλες πέραν αυτών για τις οποίες η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού.

Επί της ουσίας

- 40 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, ο πρώτος, από παράβαση του άρθρου 137, παράγραφος 1, στοιχείο α', και των άρθρων 68 έως 73 του κανονισμού 1907/2006, ο δεύτερος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ο τρίτος από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ο τέταρτος από παράβαση του κανονισμού 1907/2006, στο μέτρο που ο προσβαλλόμενος κανονισμός επιβάλλει περιορισμούς σε μια ομάδα ουσιών, ήτοι τις ενώσεις καδμίου, χωρίς να τις αξιολογεί κάθε μία χωριστά, ο πέμπτος από παράβαση της Συμφωνίας του ΠΟΕ σχετικά με τα τεχνικά εμπόδια στο εμπόριο, ο έκτος από προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων των προσφευγουσών, ο έβδομος από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και ο όγδοος από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
- 41 Κρίνεται σκόπιμο να εξεταστεί καταρχάς ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 42 Ο λόγος αυτός περιλαμβάνει δύο σκέλη. Το μεν πρώτο σκέλος αντλείται από την απουσία αναλύσεως των κινδύνων, το δε δεύτερο σκέλος αφορά την απουσία αναλύσεως των επιπτώσεων όσον αφορά τους περιορισμούς στη χρήση των χρωστικών καδμίου τους οποίους επιβάλλει ο προσβαλλόμενος κανονισμός.

- 43 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, που αντλείται από την απουσία αναλύσεως των κινδύνων, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως μη αναλύοντας τους κινδύνους που ενέχει η χρήση των χρωστικών καδμίου, που αποτελούν ουσίες διαφορετικές από το κάδμιο, στις πλαστικές ύλες πέραν εκείνων για τις οποίες η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού. Αυτές οι χρωστικές καδμίου, σύμφωνα με το παράρτημα VI του κανονισμού 1272/2008, ρητώς εξαιρέθηκαν από την εναρμονισμένη ταξινόμηση του κινδύνου από τις ενώσεις καδμίου.
- 44 Πρέπει να επισημανθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 131 του κανονισμού 1907/2006. Όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006, ο κανονισμός αυτός σκοπεύει να διασφαλίσει ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της προαγωγής εναλλακτικών μεθόδων αξιολογήσεως των κινδύνων από ουσίες, καθώς και την ελεύθερη κυκλοφορία των ουσιών εντός της εσωτερικής αγοράς, με παράλληλη ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της καινοτομίας. Λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών σκέψεων 87, 89 και 91 του κανονισμού 1907/2006, διαπιστώνεται ότι ο νομοθέτης καθόρισε ως κύριο σκοπό της θεσπίσεως νέων περιορισμών και της τροποποίησης των υφισταμένων περιορισμών που προβλέπονται στον τίτλο VIII του εν λόγω κανονισμού τον πρώτο από τους τρεις αυτούς σκοπούς, ήτοι τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2009, C-558/07, S.P.C.M. κ.λπ., Συλλογή 2009, σ. I-5783, σκέψη 45).
- 45 Για την αποτελεσματική επιδίωξη των σκοπών αυτών, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, εντός ενός περίπλοκου τεχνικού πλαισίου με εξελικτικό χαρακτήρα όπως είναι αυτό της υπό κρίση διαφοράς, οι αρχές της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, ιδίως όσον αφορά την αξιολόγηση των άκρως περίπλοκων πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως προκειμένου να καθορίσουν τη φύση και την έκταση των μέτρων που υιοθετούν, ενώ ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση του ζητήματος αν η άσκηση της εξουσίας αυτής ενέχει πρόδηλη πλάνη ή κατάχρηση εξουσίας ή, ακόμα, αν οι αρχές της Ένωσης υπερέβησαν προδήλως τα όρια της διακριτικής ευχέρειάς τους. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως την εκτίμηση των κοινοτικών οργάνων, των μόνων στα οποία η Συνθήκη έχει αναθέσει την αποστολή αυτή (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 2010, C-343/09, Afton Chemical, Συλλογή 2010, σ. I-7027, σκέψη 28, και της 21ης Ιουλίου 2011, C-15/10, Etimine, Συλλογή 2011, σ. I-6681, σκέψεις 59 και 60).
- 46 Ωστόσο, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η ευρεία διακριτική ευχέρεια των αρχών της Ένωσης, η οποία συνεπάγεται περιορισμένο δικαστικό έλεγχο της ασκήσεώς της, δεν αφορά αποκλειστικά και μόνον τη φύση και την έκταση των διατάξεων που πρέπει να θεσπιστούν, αλλά επίσης, ως ένα βαθμό, τη διαπίστωση των βασικών δεδομένων. Εντούτοις, ένας τέτοιος δικαστικός έλεγχος, έστω και περιορισμένης εκτάσεως, επιβάλλει να είναι οι αρχές που εξέδωσαν την επίμαχη πράξη σε θέση να αποδείξουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης ότι εξέδωσαν την πράξη ασκώντας πράγματι τη διακριτική τους ευχέρεια, λαμβάνοντας δηλαδή υπόψη όλα τα σχετικά δεδομένα και όλες τις σχετικές περιστάσεις που αφορούν την κατάσταση στη ρύθμιση της οποίας σκοπεύει η πράξη αυτή (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 46 απόφαση Afton Chemical, σκέψεις 33 και 34).
- 47 Εν προκειμένω, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, καίτοι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε βάσει των μεταβατικών μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 137, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006, πρέπει ωστόσο, για την τροποποίηση του παραρτήματος XVII του εν λόγω κανονισμού, να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 68 του κανονισμού αυτού. Πράγματι, τα μεταβατικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 137, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού συνιστούν διαδικαστικές διατάξεις και, ως τοιαύτες, μπορούν να αντικαταστήσουν μόνον τους διαδικαστικούς κανόνες των άρθρων 69 έως 73 του κανονισμού αυτού και όχι τις ουσιαστικές προϋποθέσεις για την εισαγωγή νέων περιορισμών ή την τροποποίηση των υφισταμένων περιορισμών, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 68 του κανονισμού 1907/2006. Εξάλλου, από το άρθρο 137,

παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού προκύπτει ότι οι προτάσεις περιορισμού πρέπει να είναι σύμφωνες προς τον τίτλο VIII του ίδιου κανονισμού, δηλαδή προς τα άρθρα 68 έως 73 του κανονισμού αυτού.

- 48 Συνεπώς, για τη θέσπιση, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, νέων περιορισμών για τις επίμαχες χρωστικές καδμίου έπρεπε να πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 68, παράγραφος 1, του κανονισμού 1907/2006. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι, όταν από την παρασκευή, τη χρήση ή τη διάθεση στην αγορά ουσιών προκύπτει απαράδεκτος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ή το περιβάλλον, ο οποίος πρέπει να αντιμετωπισθεί σε επίπεδο Ένωσης, το παράρτημα XVII τροποποιείται με την εισαγωγή νέων περιορισμών για την παρασκευή, τη χρήση ή τη διάθεση στην αγορά ουσιών υπό καθαρή μορφή, σε παρασκευάσματα ή σε αντικείμενα. Οι αποφάσεις αυτές λαμβάνουν υπόψη τις κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις του περιορισμού, συμπεριλαμβανομένης της υπέρβασης εναλλακτικών λύσεων.
- 49 Κατά συνέπεια, η έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού προϋπέθετε ότι η Επιτροπή όφειλε, δικαιολογημένα, να θεωρήσει ότι η χρήση των επίμαχων χρωστικών καδμίου στις πλαστικές ύλες, πέραν αυτών για τις οποίες η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού, ενείχε για την ανθρώπινη υγεία ή για το περιβάλλον απαράδεκτο κίνδυνο ο οποίος απαιτούσε δράση σε επίπεδο Ένωσης.
- 50 Έστω και αν υποθεθεί ότι, όπως υποστήριξε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 137, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1907/2006 δεν απαιτείται να πληρούν τις ουσιαστικές προϋποθέσεις του άρθρου 68 του κανονισμού αυτού, αλλά τους κανόνες που ίσχυαν πριν από τον εν λόγω κανονισμό, ήτοι να είναι σύμφωνα προς το άρθρο 11 του κανονισμού 793/93, πρέπει να παρατηρηθεί ότι και η τελευταία αυτή διάταξη προέβλεπε ότι περιοριστικά μέτρα μπορούσαν να θεσπιστούν μόνον βάσει αξιολογήσεως των κινδύνων.
- 51 Συνεπώς, λαμβανομένης υπόψη της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξαν οι προσφεύγουσες, πρέπει να εξεταστεί μήπως ο προβαλλόμενος κανονισμός στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής λόγω της απουσίας αξιολογήσεως των κινδύνων που ενέχουν οι επίμαχες χρωστικές καδμίου στις πλαστικές ύλες πέραν εκείνων για τις οποίες η χρήση των χρωστικών αυτών είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού.
- 52 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η επιστημονική αξιολόγηση των κινδύνων, που πραγματοποιείται από ειδικούς επιστήμονες, πρέπει να παρέχει στην Επιτροπή επαρκώς αξιόπιστα και σοβαρά πληροφοριακά στοιχεία ώστε να είναι αυτή σε θέση να κατανοήσει όλη τη σημασία του επιστημονικού ζητήματος που τίθεται και να καθορίσει την πολιτική της έχοντας επίγνωση της καταστάσεως. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, προκειμένου να αποφύγει τη λήψη αυθαίρετων μέτρων, που δεν θα μπορούσαν σε καμία περίπτωση να δικαιολογηθούν βάσει της αρχής της προλήψεως, οφείλει να μεριμνά ώστε τα μέτρα που λαμβάνει, έστω και όταν πρόκειται για προληπτικά μέτρα, να στηρίζονται σε κατά το δυνατόν εξαντλητική επιστημονική αξιολόγηση των κινδύνων, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2002, T-13/99, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3305, σκέψη 162).
- 53 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η έκθεση της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων εμμέσως μόνον ασχολείται με τις χρωστικές καδμίου, δηλαδή μόνον στο μέτρο που αφορά τους τόπους παραγωγής των χρωστικών αυτών. Αυτό επιβεβαιώνεται από τις αιτιολογικές σκέψεις 1 και 2 του κανονισμού 835/2012, από τις οποίες προκύπτει ότι η επέκταση της απαγορεύσεως όσον αφορά τη χρήση του καδμίου και των ενώσεών του σε όλες τις πλαστικές ύλες δεν στηρίχθηκε στην έκθεση αυτή. Ωστόσο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η απόφασή της για την επέκταση του περιορισμού

της χρήσεως όλων των ενώσεων καδμίου ως χρωστικών για τις πλαστικές ύλες πέραν αυτών για τις οποίες η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού στηριζόταν σε άλλες πηγές πληροφόρησης.

- 54 Συναφώς, πρώτον, η Επιτροπή παραπέμπει στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 25ης Ιανουαρίου 1988, σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την καταπολέμηση της ρύπανσης του περιβάλλοντος από το κάδμιο (ΕΕ C 30, σ. 1). Με το ψήφισμα αυτό, το Συμβούλιο αναγνώρισε ότι η έκθεση του ανθρώπου και του περιβάλλοντος στο κάδμιο προέρχεται από διάφορες πηγές ρυπάνσεως και, ιδίως, από εκπομπές κατά τη διαδικασία διαθέσεως των απορριμμάτων. Ασφαλώς πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στο ψήφισμα αυτό διότι αυτό είχε προηγηθεί της εισαγωγής των περιορισμών δυνάμει της οδηγίας 91/338. Πράγματι, το ψήφισμα αυτό εισηγείται μια σταδιακή προσέγγιση και από τίποτα δεν προκύπτει ότι η προσέγγιση αυτή ολοκληρώθηκε με την οδηγία 91/338. Ωστόσο, αυτό καθαυτό το εν λόγω ψήφισμα δεν περιλαμβάνει αξιολόγηση των κινδύνων που αντιπροσωπεύουν οι χρωστικές καδμίου στις πλαστικές ύλες.
- 55 Δεύτερον, η Επιτροπή παραπέμπει στην έκθεση του 2000, η οποία στηρίχθηκε στην έκθεση του 1998 και εκτίμησε σε 0,005 % το ποσοστό του καδμίου που ελευθερώνεται από τα χρωματισμένα πλαστικά κατά τη διάρκεια της ζωής του προϊόντος. Η έκθεση του 2000, η οποία αποτέλεσε αντικείμενο γνωμοδοτήσεως της επιστημονικής επιτροπής για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον με ημερομηνία 30 Οκτωβρίου 2001, προσδιόρισε, ως πηγή εκπομπής καδμίου στο περιβάλλον, την καύση των πλαστικών που περιέχουν χρωστικές καδμίου καθώς και τη συνακόλουθη απόρριψη και τις αντίστοιχες διαρροές των πλαστικών αποβλήτων και των τεφρών από τους αποτεφρωτές. Ωστόσο, κανένα συμπέρασμα δεν διατυπώθηκε όσον αφορά τις συγκεκριμένες πηγές του καδμίου που ανιχνεύεται στα διασταλάζοντα υγρά των χώρων υγειονομικής ταφής απορριμμάτων.
- 56 Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί στην έκθεση του 2000, δεδομένου ότι αυτή είχε ολοκληρωθεί πριν από την έκθεση της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων. Λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως την οποία διαθέτει, και η οποία ισχύει και όσον αφορά τη διαπίστωση των βασικών δεδομένων (βλ. ανωτέρω σκέψη 47), ασφαλώς τίποτα δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να λάβει υπόψη της επιστημονικά δεδομένα που προέρχονταν από πηγές άλλες πλην της εκθέσεως της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων, όπως η έκθεση του 2000. Εξάλλου, η έκθεση της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων αναφέρει, στο σημείο 0.1.1 του μέρους I, ότι δεν καλύπτει ούτε όλους τους τομείς που έχουν σχέση με το κάδμιο και το οξείδιο του καδμίου ούτε όλες τις ενώσεις αυτών των ουσιών. Επιπλέον, παραπέμπει σε πλείονες άλλες μελέτες χωρίς να τις μνημονεύει εξαντλητικώς. Πάντως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το γεγονός ότι η έκθεση της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων, που χρονολογείται από το 2007, δεν περιλαμβάνει τα πορίσματα της εκθέσεως του 2000 καταδεικνύει ότι η σημασία της τελευταίας αυτής εκθέσεως είναι περιορισμένη. Αυτό επιβεβαιώνεται από τη γνωμοδότηση της επιστημονικής επιτροπής για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον για την εν λόγω έκθεση, σύμφωνα με την οποία τα αποτελέσματά της δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν μεμονωμένως η δε σοβαρότητα των πιθανών κινδύνων που συνδέονταν με τις χρήσεις του καδμίου που μνημονεύονταν στην έκθεση αυτή έπρεπε να αξιολογηθεί σε ευρύτερο πλαίσιο.
- 57 Τρίτον, η Επιτροπή παραπέμπει στη μελέτη που τιτλοφορείται «Η συμπεριφορά του PVC στους χώρους υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων», που εκπονήθηκε από γερμανική εταιρία για την Επιτροπή το 2000 και η οποία ανέφερε ότι το οξεογενετικό στάδιο της πρώιμης αναπτύξεως των χώρων υγειονομικής ταφής καταδεικνύει τη μεγάλη αποτελεσματικότητα της εκπλύσεως. Κατά τη μελέτη αυτή, λόγω της οξύτητας των προϊόντων ζυμώσεως που παρατηρείται κατά την υδατική φάση, η συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου (pH) στο διασταλάζον υγρό είναι ασθενής και βαρέα μέταλλα μπορούν να υποστούν διάλυση κατά το στάδιο αυτό. Κατά την Επιτροπή, αυτό είναι σημαντικό από πλευράς ελευθερώσεως ιόντων καδμίου, ακόμα και αν προέρχονται από ενώσεις που χαρακτηρίζονται ως αδιάλυτες όπως οι χρωστικές καδμίου.

- 58 Συναφώς, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών σύμφωνα με την οποία το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διαβίβασε τη μελέτη αυτή στην τρίτη προσφεύγουσα κατόπιν της αιτήσεως της 24ης Μαΐου 2001 για πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που είχαν σχέση με την κατάρτιση του σχεδίου τροποποίησης του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), καταδεικνύει ότι η Επιτροπή δεν αξιολόγησε τους κινδύνους βάσει του εγγράφου αυτού.
- 59 Η Επιτροπή αναφέρει ότι δεν διαβίβασε το εν λόγω έγγραφο διότι, κατ' αυτήν, το έγγραφο αυτό δεν αποτελούσε έγγραφο το οποίο είχε σχέση με την κατάρτιση του εν λόγω σχεδίου, υπό την έννοια ότι δεν συνιστούσε έγγραφο απαιτούμενο από τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις ή από την προσήκουσα διοικητική διαδικασία καταρτίσεως του σχεδίου αυτού. Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η Επιτροπή διαβίβασε στην τρίτη προσφεύγουσα 47 έγγραφα κατόπιν της αιτήσεώς της. Ακόμα και αν υποθεθεί ότι η Επιτροπή δεν ανταποκρίθηκε στις εκ του κανονισμού 1049/2001 υποχρεώσεις της καθόσον δεν διαβίβασε όλα τα σχετικά έγγραφα, το γεγονός αυτό δεν καταδεικνύει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της τα εν λόγω έγγραφα στο πλαίσιο της αξιολογήσεως των κινδύνων. Η διαδικασία που καταλήγει στην τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006 και η διαδικασία που αφορά την αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα της Επιτροπής δυνάμει του κανονισμού 1049/2001 αποτελούν αυτοτελείς και μη αλληλοεξαρτώμενες διαδικασίες.
- 60 Ωστόσο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, η μελέτη που τιτλοφορείται «Η συμπεριφορά του PVC στους χώρους υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων» αφορά μόνον το PVC. Είναι μιν αληθές ότι η μελέτη αυτή περιέχει δεδομένα σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων από τις χρωστικές καδμίου, πλην όμως η αξία της είναι περιορισμένη όσον αφορά τις λοιπές πλαστικές ύλες πλην του PVC.
- 61 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλομένου κανονισμού αφορούν μόνον την απαγόρευση της χρήσεως του καδμίου σε όλα τα αντικείμενα από PVC (αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 12 του προσβαλλομένου κανονισμού), χωρίς να αναφέρονται σε άλλες πλαστικές ύλες, και ότι, δυνάμει της παραγράφου 4 της καταχωρίσεως 23 του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το PVC είναι η μόνη πλαστική ύλη για την οποία προβλέφθηκε ειδική παρέκκλιση από τους επίμαχους περιορισμούς, ήτοι για τα μείγματα που έχουν παραχθεί από απόβλητα PVC, αποκαλούμενα «ανακτημένο PVC». Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το σχέδιο τροποποίησης του παραρτήματος XVII του κανονισμού 1907/2006, το οποίο υπέβαλε η Επιτροπή στις αρμόδιες για τους κανονισμούς 1907/2006 και 1272/2008 αρχές για τη συνεδρίασή τους στις 15 έως 17 Ιουνίου 2010 κατά το στάδιο εκπονήσεως του προσβαλλομένου κανονισμού, διατύπωνε πρόταση με τίτλο «Η απαγόρευση της χρήσεως καδμίου σε όλα τα πλαστικά που περιέχουν PVC» και ότι η πρόταση αυτή θα μπορούσε να νοηθεί ως μη έχουσα εφαρμογή σε «όλες τις πλαστικές ύλες, συμπεριλαμβανομένου του PVC». Βάσει των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι από τη μελέτη που τιτλοφορείται «Η συμπεριφορά του PVC στους χώρους υγειονομικής ταφής των απορριμμάτων» δεν προκύπτει ούτε ότι η Επιτροπή εξέτασε επίσης το ζήτημα κατά πόσον η συμπεριφορά άλλων πλαστικών υλών πλην του PVC διακρινόταν από αυτή του PVC όσον αφορά τις χρωστικές καδμίου ούτε, ενδεχομένως, σε ποιο βαθμό όλες οι λοιπές πλαστικές ύλες τις οποίες αφορούσαν οι επίμαχοι περιορισμοί είναι συγκρίσιμες με το PVC ως προς το ζήτημα αυτό.
- 62 Τέταρτον, η Επιτροπή παραπέμπει στην ανακοίνωση σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολογήσεως των κινδύνων και τις στρατηγικές περιορισμού των κινδύνων από τις ουσίες κάδμιο και οξειδίο του καδμίου, σύμφωνα με την οποία η έκθεση στο κάδμιο μέσω του περιβάλλοντος υπολογίζεται με βάση όλες τις τρέχουσες γνωστές ανθρωπογενείς εκπομπές καδμίου, δηλαδή, μεταξύ άλλων, το κάδμιο από τις εκπομπές των παραγωγών και μεταποιητών καδμίου και οξειδίου του καδμίου και το κάδμιο από διάχυτες πηγές, όπως από τα λιπάσματα, τη χαλυβουργία, την καύση πετρελαίου και άνθρακα, την οδική κυκλοφορία, την καύση αποβλήτων και τους χώρους υγειονομικής ταφής. Όσον αφορά την

αξιολόγηση των κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία, η ανακοίνωση αυτή αναφέρεται, προς δικαιολόγηση του συμπεράσματος ότι είναι απαραίτητη η λήψη ειδικών μέτρων για τον περιορισμό των κινδύνων, στους κινδύνους γονιδοτοξικότητας και καρκινογενετικότητας λόγω της εκθέσεως στο κάδμιο μέσω του περιβάλλοντος, ανεξαρτήτως του τρόπου εκθέσεως, δεδομένου ότι η ουσία αυτή θεωρείται καρκινογόνος χωρίς κατώτατο όριο. Όσον αφορά την αξιολόγηση των κινδύνων για το περιβάλλον, η ανακοίνωση αυτή αναφέρεται ιδίως στους κινδύνους για τους χώρους υγειονομικής ταφής των οποίων τα στραγγίσματα διοχετεύονται κατευθείαν στα επιφανειακά ύδατα, για τα ύδατα του Ηνωμένου Βασιλείου και της Περιφέρειας της Βαλονίας, τα οποία εμφανίζουν υψηλή συγκέντρωση καδμίου, και για τα εδάφη ορισμένων περιοχών του Ηνωμένου Βασιλείου.

- 63 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ανακοίνωση αυτή παρουσιάζει τα πορίσματα της αξιολόγησης των κινδύνων που περιέχονται στην έκθεση της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων και τις συνιστώμενες στρατηγικές για τον περιορισμό των κινδύνων από το κάδμιο και το οξειδιο του καδμίου. Όμως, όπως ήδη διαπιστώθηκε (βλ. ανωτέρω σκέψη 53), η έκθεση της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων μόνον εμμέσως αναφέρεται στις χρωστικές καδμίου, δηλαδή στον βαθμό που αφορά τους τόπους παραγωγής των χρωστικών αυτών.
- 64 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι για τη χρήση χρωστικών καδμίου ίσχυαν, ασφαλώς, περιορισμοί όσον αφορά μεγάλο αριθμό πλαστικών υλών ήδη πριν από την έναρξη της ισχύος του προσβαλλομένου κανονισμού, δυνάμει της οδηγίας 91/338 (βλ. ανωτέρω σκέψη 4), και ότι, δυνάμει του κανονισμού 552/2009, οι περιορισμοί αυτοί μετακινήθηκαν στο παράρτημα XVII του κανονισμού 1907/2006 (βλ. ανωτέρω σκέψη 12). Ωστόσο, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, όπως αναφέρουν οι προσφεύγουσες, οι επίμαχες χρωστικές καδμίου είχαν ρητώς εξαιρεθεί από την εναρμονισμένη ταξινόμηση του κινδύνου από τις ενώσεις καδμίου, σύμφωνα με το παράρτημα VI του κανονισμού 1272/2008.
- 65 Πέμπτον, η Επιτροπή παραπέμπει στη μελέτη που τιτλοφορείται «Ανάλυση της αιτήσεως παρεκκλίσεως από τη χρήση βαρέων μετάλλων για τα πλαστικά κιβώτια και τις πλαστικές παλέτες», της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, η οποία αφορά τη συμπεριφορά του καδμίου και των χρωστικών βαρέων μετάλλων στους χώρους υγειονομικής ταφής. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει απόσπασμα από μια έκθεση του Σκανδιναβικού Συμβουλίου Υπουργών του 2003, σύμφωνα με την οποία η κινητικότητα του καδμίου εντός των χώρων υγειονομικής ταφής είναι μικρή, η δε πλήρης πλύση του καδμίου από τη βροχή μπορεί να απαιτήσει πολλές εκατοντάδες ή χιλιάδες ετών, αν όχι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμα μεγαλύτερο χρόνο, αλλά σύμφωνα με την οποία δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι οι χώροι υγειονομικής ταφής μπορούν να θεωρηθούν ως χώρος μόνιμης απομονώσεως του καδμίου. Περαιτέρω, η μελέτη αναφέρει ότι η σταθερότητα των βαρέων μετάλλων φαίνεται να εξαρτάται από την αντοχή του κιβωτίου/της παλέτας. Η μελέτη αυτή αναφέρεται σε μια τεκμηριωμένη περίπτωση που εξηγεί ότι η απόθεση κόκκων πολυαιθυλενίου υψηλής πυκνότητας (PEHD) χρωματισμένων με χρωστικές καδμίου σε εξωτερικό χώρο επί 5-6 έτη προκάλεσε υψηλές συγκεντρώσεις καδμίου στο έδαφος και στα γειτονικά υδατορεύματα. Επιπλέον, η μελέτη αυτή παραπέμπει σε δύο άλλες μελέτες. Κατά την πρώτη, οι κίτρινες χρωστικές θειούχου καδμίου έχουν άριστη αντοχή –εκτός αν υπάρχει υγρασία– και είναι, συνεπώς, λίγο ευαίσθητες στις εξωτερικές μεταβολές. Κατά τη δεύτερη μελέτη, οι χρωστικές καδμίου είναι ανθεκτικές στο φως, αλλά μπορούν να οξειδωθούν αργά σε θειικά άλατα διαλυτά από το φως (υπεριώδεις ακτίνες), τον αέρα και το νερό. Αυτή η φωτοοξείδωση είναι μεγαλύτερη στο κίτρινο του καδμίου από ό,τι στο ερυθρό του καδμίου. Πάντως, σύμφωνα με τη δεύτερη αυτή μελέτη, η ικανότητα αντοχής στο φως και στις καιρικές συνθήκες εξαρτάται από τη χρωστική και από το μέσο επί του οποίου χρησιμοποιείται η χρωστική αυτή, ήτοι από το αν τα κιβώτια ή οι παλέτες είναι συμπαγή ή κοκκώδη.
- 66 Συναφώς, πρέπει να απορριφθεί, για τους ίδιους λόγους που εκτέθηκαν ανωτέρω στις σκέψεις 58 και 59, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών σύμφωνα με την οποία το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διαβίβασε τη μελέτη αυτή καθώς και την έκθεση του Σκανδιναβικού Συμβουλίου Υπουργών στην τρίτη προσφεύγουσα, κατόπιν της από 24 Μαΐου 2011 αιτήσεώς της, καταδεικνύει ότι η Επιτροπή δεν αξιολόγησε τους κινδύνους βάσει των εγγράφων αυτών.

- 67 Πάντως, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η κρισιμότητα της μελέτης αυτής και της εκθέσεως του Σκανδιναβικού Συμβουλίου Υπουργών που μνημονεύεται στη μελέτη αυτή προς καθορισμό των κινδύνων που ενέχουν οι επίμαχες χρωστικές καδμίου στις πλαστικές ύλες πλην εκείνων για τις οποίες η χρήση των χρωστικών είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού είναι περιορισμένη.
- 68 Πράγματι, αφενός, η έκθεση του Σκανδιναβικού Συμβουλίου Υπουργών δεν έχει ως αντικείμενο τη χρήση χρωστικών καδμίου, αλλά τη συμπεριφορά του καδμίου στους χώρους υγειονομικής ταφής γενικώς. Εξάλλου, ενώ αναφέρει ότι η κινητικότητα του καδμίου στο εσωτερικό των χώρων υγειονομικής ταφής είναι μικρή και μια πλήρης πλύση του καδμίου από τη βροχή μπορεί να απαιτήσει πολλές εκατοντάδες ή χιλιάδες ετών, αν όχι, σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμα μεγαλύτερο χρόνο, έστω και αν δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι οι χώροι υγειονομικής ταφής μπορούν να θεωρηθούν ως χώρος μόνιμης απομονώσεως του καδμίου, η έκθεση αυτή προδήλως δεν αποτελεί επαρκή βάση για την αξιολόγηση των κινδύνων που ενέχει η χρήση των επίμαχων χρωστικών καδμίου στις πλαστικές ύλες.
- 69 Αφετέρου, όσον αφορά το περιεχόμενο της μελέτης αυτής, είναι αληθές ότι αυτή πραγματεύεται και τη συμπεριφορά των χρωστικών καδμίου στους χώρους υγειονομικής ταφής. Συναφώς, είναι απορριπτέα η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη συνάφειας μεταξύ της χρήσεως χρωστικών καδμίου και της εκπλύσεως στους χώρους υγειονομικής ταφής και σύμφωνα με την οποία η κύρια πηγή καδμίου στους χώρους υγειονομικής ταφής, που διαπιστώθηκε με την έκθεση της Ένωσης για την αξιολόγηση των κινδύνων, αποδεικνύεται ότι είναι το οξείδιο του καδμίου. Πράγματι, η μελέτη αυτή αναφέρεται ρητώς σε μια περίπτωση στην οποία η απόθεση κόκκων PEHD χρωματισμένων με χρωστικές καδμίου προξένησε ρύπανση του εδάφους και των υδάτων με κάδμιο κατόπιν παρατεταμένης εκθέσεως σε συνθήκες κακοκαιρίας. Εξάλλου, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το οξείδιο του καδμίου αποτελεί την κύρια πηγή καδμίου στους χώρους υγειονομικής ταφής, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η συνολική επίπτωση στο περιβάλλον εξαρτάται από τις απόλυτες ποσότητες που ελευθερώνονται στο περιβάλλον και από τις μεταβολές της διαλυτότητας που οφείλονται σε περιβαλλοντικές συνθήκες και στην αποδόμηση των χρωστικών καδμίου.
- 70 Πάντως, ενώ η μελέτη αυτή αναφέρει ότι η ικανότητα αντοχής στο φως και στις συνθήκες κακοκαιρίας εξαρτάται κυρίως από το μέσο επί του οποίου χρησιμοποιείται η χρωστική καδμίου, ήτοι από το αν τα κιβώτια ή οι παλέτες έχουν συμπαγή ή κοκκώδη σύσταση, δεν περιέχει καμία αναφορά σχετική με την παρουσία ή τη συμπεριφορά των χρωστικών καδμίου στις διάφορες πλαστικές ύλες. Όμως, το ζήτημα που τίθεται στην υπό κρίση περίπτωση συνίσταται ακριβώς στην αξιολόγηση των κινδύνων που ενέχουν οι επίμαχες χρωστικές καδμίου στις πλαστικές ύλες πλην εκείνων για τις οποίες η χρήση των χρωστικών αυτών είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου κανονισμού. Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η μελέτη αυτή αφορούσε μόνον τις πλαστικές ύλες που χρησιμοποιούνται ακριβώς για την κατασκευή των κιβωτίων ή των παλετών.
- 71 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή αξιολόγησε όλα τα κρίσιμα στοιχεία και τις κρίσιμες περιστάσεις της καταστάσεως η ρύθμιση της οποίας αποτελούσε το αντικείμενο του προσβαλλομένου κανονισμού. Συνεπώς, καταλήγοντας, βάσει των επιστημονικών στοιχείων που μνημονεύονται ανωτέρω στις σκέψεις 54 έως 70, στο συμπέρασμα ότι υφίσταται κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον ο οποίος απαιτεί δράση σε επίπεδο Ένωσης, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 72 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτό.
- 73 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, και χωρίς να είναι απαραίτητο να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο ούτε επί του δευτέρου σκέλους του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως ούτε επί των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προέβλεπαν οι προσφεύγουσες, η προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί μερικώς ο προσβαλλόμενος κανονισμός στο μέτρο που περιορίζει τη χρήση των επίμαχων χρωστικών καδμίου

στα μείγματα και τα αντικείμενα που παράγονται από πλαστικές ύλες άλλες πλην εκείνων για τις οποίες η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του εν λόγω κανονισμού. Αντιθέτως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁷⁴ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε κατά το ουσιώδες των αιτημάτων της, πρέπει να αποφασιστεί κατά δίκαιη εκτίμηση των περιστάσεων ότι θα φέρει το 90 % των δικών της εξόδων και το 90 % των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες, οι δε προσφεύγουσες θα φέρουν το 10 % των δικών τους εξόδων και το 10 % των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΕ) 494/2011 της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) όσον αφορά το παράρτημα XVII (κάδμιο), στο μέτρο που περιορίζει τη χρήση χρωστικών πορτοκαλί θειοσεληνιούχου καδμίου (αριθ. CAS 1256-57-4), ερυθρού θειοσεληνιούχου καδμίου (αριθ. CAS 58339-34-7) και θειούχου ψευδαργύρου καδμίου (αριθ. CAS 8048-07-5) στα μείγματα και τα αντικείμενα που παράγονται από συνθετικά οργανικά πολυμερή πλην εκείνων για τα οποία η χρήση αυτή είχε περιοριστεί πριν από την έκδοση του κανονισμού 494/2011.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει το 90 % των δικαστικών εξόδων της και το 90 % των δικαστικών εξόδων των International Cadmium Association (ICdA), Rockwood Pigments (UK) Ltd και James M Brown Ltd.
- 4) Οι ICdA, Rockwood Pigments (UK) και James M Brown φέρουν το 10 % των δικαστικών εξόδων τους και το 10 % των δικαστικών εξόδων της Επιτροπής.

Dittrich

Wiszniewska-Białecka

Prek

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Νοεμβρίου 2013.

(υπογραφές)